

Dosarul nr. 2rc-156/19

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (I. Grosu, A. Grabuz, A. Ciobanu).

DECIZIE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Maria Ghervas
Galina Stratulat
Nina Vascan

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „T.B. Fruit”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Asociația Producătorilor de Conserve „Speranța-Con” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „T.B. Fruit”, Societății cu Răspundere Limitată „Eco - Garant”, Întreprinderii cu Capital Străin „Natur Bravo” Societate pe Acțiuni, Societății pe Acțiuni „Orhei - Vit” și Oficiul Cadastral Teritorial Edineț, cu privire la declararea nulă a contractului nr. 1 din 9 octombrie 2013 privind desfășurarea activității de antreprenoriat în cadrul Parcului industrial „Edineț” și a contractului de arendă nr. 2 din 10 octombrie 2013, evacuarea Societății cu Răspundere Limitată „T.B. Fruit” de pe teritoriul Parcului industrial „Edineț”, declararea nulă a procesului-verbal de recepție finală nr. 1 din 29 septembrie 2015 a obiectivului - Fabrica de producere a sucurilor concentrate din or. Edineț înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Edineț, evacuarea tuturor rezidenților Parcului industrial „Edineț” și încasarea cheltuielilor de judecată,

în procedura de examinare a cererii cu privire la executarea deciziei din 12 mai 2017 a Curții de Apel Bălți,

împotriva încheierii din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins cererea depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „T.B. Fruit” referitor la explicarea modalității executării deciziei din 12 mai 2017 a Curții de Apel Bălți,

constată:

La 04 decembrie 2015 Asociația Producătorilor de conserve „Speranța-Con” a depus cerere de chemare în judecată către SRL „T.B. Fruit”, SRL „Eco-Garant” privind declararea nulă a contractului nr.1 din 9 octombrie 2013 privind desfășurarea activității de antreprenoriat în cadrul Parcului industrial „Edineț” și a contractului de arendă nr.2 din 10 octombrie 2013, evacuarea SRL „T.B. Fruit” de pe teritoriul Parcului industrial „Edineț” și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii înaintate, reclamantul a indicat că din start concursul pentru selectarea rezidenților și a proiectelor investiționale pentru Parcul industrial „Edineț” a fost viciat și ilegal, iar SRL „Eco Garant” nu a respectat legislația în

vigoare la organizarea acestuia, fiind încălcate prevederile Legii cu privire la parcurile industriale nr. 182 din 15 iulie 2010 și ale Regulamentului privind modul de desfășurare a concursului de selectare a rezidenților și a proiectelor investiționale pentru parcul industrial, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 652 din 01 septembrie 2011.

Prin încheierea Judecătorei Edineț din 11 februarie 2016 a fost scoasă de pe rol cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Producătorilor de conserve „Speranța-Con”.

La 19 februarie 2016 Asociația Producătorilor de conserve „SperanțaCon” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „T.B. Fruit”, SRL „Eco-Garant” privind declararea nulă a contractului nr.1 din 09 octombrie 2013 privind desfășurarea activității de antreprenariat în cadrul Parcului industrial „Edineț” și a contractului de arendă nr. 2 din 10 octombrie 2013, evacuarea SRL „TB Fruit” de pe teritoriul Parcului industrial „Edineț” și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 08 iunie 2016 a Curții de Apel Bălți, a fost admis recursul declarat de Asociația Producătorilor de conserve „Speranța-Con”, a fost casată încheierea Judecătorei Edineț din 11 februarie 2016, cu restituirea cauzei la rejudecare.

Ulterior, Asociația Producătorilor de conserve „Speranța-Con” a înaintat cerere de completare a acțiunii, prin care a solicitat declararea nulă a procesului-verbal de recepție finală nr. 1 din 29 septembrie 2015 a obiectivului Fabrica de producere a sucurilor concentrate.

Prin încheierea din 27 iunie 2016 a Judecătorei Edineț, au fost conexate cauza civilă nr.2c-23/16 cu cauza civilă nr.2c-101/15.

Prin încheierea din 27 octombrie 2016 a Judecătorei Edineț, a fost respinsă cererea avocatului Victor Cujba privind suspendarea procesului civil.

Prin hotărârea din 28 noiembrie 2016 a Judecătorei Edineț, acțiunea a fost admisă parțial.

A fost declarat nul contractul nr. 1 din 09 octombrie 2013 privind desfășurarea activității de antreprenariat în cadrul Parcului industrial „Edineț” și contractul de arendă nr. 2 din 10 octombrie 2013, semnate de SRL „Eco-Garant” și SRL „TB Fruit”.

A fost încasat în mod solidar de la SRL „T.B. Fruit” și SRL „Eco-Garant” în beneficiul Asociației Producătorilor de conserve „Speranța-Con” cheltuielile de judecată în mărime de 300 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Potrivit deciziei 12 mai 2017 a Curții de Apel Bălți, apelul declarat de Asociația Producătorilor de conserve „Speranța-Con” a fost admis.

A fost casată parțial hotărârea din 28 noiembrie 2016 a Judecătorei Edineț, în partea respingerii acțiunii intentată de către Asociația Producătorilor de Conserve „Speranța-Con”, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acestei acțiuni.

A fost evacuat SRL „T.B. Fruit” de pe teritoriul Parcului industrial „Edineț”.

A fost declarat nul procesul-verbal de recepție finală nr.1 din 29 septembrie 2015 a obiectivului - Fabrica de producere a sucurilor concentrate din or. Edineț înregistrat la OCT Edineț, cu evacuarea a toți rezidenții Parcului industrial „Edineț”. În rest hotărârea a fost menținută.

Prin încheierea din 13 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de către SRL „Eco-Garant” a fost considerat inadmisibil.

La 22 august 2019, SRL „T.B. Fruit” a înaintat cerere cu privire la explicarea modalității de executare a deciziei din 12 mai 2017 a Curții de Apel Bălți.

Prin încheierea din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respinsă cererea sus – menționată.

La 23 octombrie 2019, SRL „T.B. Fruit” a depus cerere de recurs, prin care a solicitat casarea integrală a încheierii din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, cu emiterea unei decizii de admitere a cererii respective.

În motivarea cererii, recurentul a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, considerând inoportună explicarea modului de executare a deciziei emisă în speță, deoarece, la 06 august 2019, întreprinderea administratoare a Parcului industrial „Edineț” a desfășurat un nou concurs pentru selectarea rezidenților și a proiectelor investiționale pentru Parcul industrial „Edineț”. Astfel, la 09 august 2019, între SRL „Eco Garant” și SRL „T.B. Fruit” a fost semnat contractul nr.5 privind desfășurarea activității de antreprenariat în cadrul Parcului industrial „Edineț”, iar la 16 august 2019, – contractul nr. 6 de arendă a terenurilor, locațiune a activelor și prestare a serviciilor în cadrul Parcului industrial „Edineț”, inclusiv și anexa nr.2 la acesta, actul de predare primire a bunurilor din 16 august 2019.

Pe această cale, în baza noilor relații contractuale, SRL „T.B. Fruit” a considerat că deține în mod legal în posesie și folosință temporară contra plată, terenul pentru construcție din cadrul parcului industrial, astfel că situația juridică din momentul eliberării titlului executoriu și până în prezent s-a modificat esențial.

De asemenea, recurentul a afirmat că titlul executoriu urma să fie pus în executare imediat după adoptarea deciziei din 12 mai 2017 și nu după ce a fost organizat un nou concurs de către întreprinderea administratoare și desemnat un nou câștigător, fiind încheiate noi contracte. Drept urmare, instanța de apel nu a menționat în mod intenționat dacă titlul executoriu nr. 2ac-4/17, eliberat în temeiul deciziei din 12 mai 2017 a Curții de Apel Bălți mai poate, în circumstanțele actuale, să fie pus în executare, fără a periclita noile relații juridice în derulare.

La fel, recurentul a menționat că titlul executoriu nr. 2ac-4/17, în temeiul deciziei Curții de Apel Bălți din 12 mai 2017, a fost emis contrar prevederilor art. 14 și 147 Cod de executare.

La 02 decembrie 2019, Asociația Producătorilor de conserve „Speranța-Con” a depus referință în întâmpinarea cererii de recurs, solicitând respingerea acestuia și menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu articolul 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicare încheierii.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat încheierea contestată la 26 septembrie 2019.

Recurentul a recepționat încheierea instanței de apel la 15 octombrie 2019 (f.d. 176, vol. III), iar recursul a fost înregistrat la 23 octombrie 2019 (f.d. 184, vol. III).

Drept consecință, instanța de recurs constată că cererea de recurs dedusă judecății a fost declarată în termenul prevăzut mai sus.

Verificând legalitatea încheierii din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Bălți în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de către SRL „T.B. Fruit” urmează a fi respins, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit recurentului SRL „T.B. Fruit”, încheierea instanței de apel folosește un limbaj abstract și nu se expune asupra modului de executare a documentului executoriu. Mai mult, în opinia acestuia, instanța de apel trebuia să menționeze dacă titlul executoriu emis în baza deciziei 12 mai 2017 a Curții de Apel Bălți poate fi pus în executare fără a periclita noile relații juridice aflate în derulare.

În conformitate cu art. 251 alin.(1) și (2) din Codul procedură civilă, dacă sunt necesare explicații referitor la sensul, extinderea sau aplicarea dispozitivului hotărârii sau dacă hotărârea cuprinde dispoziții contradictorii, instanța emitentă, la cererea participanților la proces sau a executorului judecătoresc, dă explicații asupra dispozitivului ori omite dispozițiile contradictorii fără a modifica cuprinsul hotărârii. Explicarea hotărârii este admisibilă dacă nu a fost executată și nu a expirat termenul de executare silită.

Din esența acestei prevederi legale rezultă că solicitantul poate cere instanței de judecată, care a pronunțat hotărârea, să explice dispozitivul acesteia sau să înlăture dispozițiile contradictorii sau neclare, în condițiile în care dispozitivul actului judecătoresc nu este suficient de clar și sunt necesare explicații privind înțelesul, extinderea și aplicarea dispozitivului.

În același context, instanța de recurs opinează că odată ce o decizie judecătorească este pronunțată de instanța competentă, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu o claritate și o consecvență rezonabilă de către autoritățile publice, pentru a evita pe cât posibil incertitudinea juridică și incertitudinea pentru persoanele juridice vizate de cererea sa (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Păduraru vs România*, 01 decembrie 2005, parag. 92; *Apanasewicz vs Polonia*, 3 mai 2011, parag. 73).

În cazul de față, Colegiul judiciar învederează că dispozitivul deciziei din 12 mai 2017 a Curții de Apel Bălți indică, într-un mod cert, că s-a decis evacuarea SRL „T.B. Fruit” de pe teritoriul Parcului industrial „Edineț” și s-a declarat nul procesul-verbal de recepție finală nr.1 din 29 septembrie 2015 a obiectivului - Fabrica de producere a sucurilor concentrate din or. Edineț înregistrat la OCT Edineț, cu evacuarea rezidenților din Parcul industrial „Edineț”.

Instanța de recurs observă că decizia sus – menționată nu a fost pusă în executare în mod benevol. Astfel, între timp, la 06 august 2019, în zona respectivă a fost desfășurat un nou concurs pentru selectarea rezidenților și a proiectelor investiționale pentru Parcul industrial „Edineț”, iar la 09 august 2019, SRL „Eco Garant” și SRL „T.B. Fruit” au semnat contractul privind desfășurarea activității de antreprenariat în cadrul Parcului industrial „Edineț”. În cele de urmă, părțile menționate au semnat contractul de arendă la 16 august 2019.

Totuși, Colegiul de control judiciar reține că la 14 august 2019, a fost intentată procedura de executare silită a deciziei din 12 mai 2017 a Curții de Apel Bălți.

În astfel de circumstanțe de fapt, instanța de recurs consideră oportun de a preciza că executarea deciziei sus – menționate se poate extinde doar în privința acelor raporturi juridice stabilite în cadrul procedurii judiciare terminate definitiv și irevocabil. În special, aceasta se extinde doar asupra efectelor desfășurării concursului pentru selectarea rezidenților și proiectelor investiționale ce urmau a fi realizat în cadrul Parcului industrial „Edineț” din 27 septembrie 2013. Prin urmare, după anularea rezultatelor acestuia, SRL „T.B. Fruit” și-a pierdut calitatea de rezident, ceea ce a impus anularea procesului – verbal de recepție finală nr. 1 din 29 septembrie 2015 și dispunerea evacuării recurentului.

La acest capitol, Colegiul judiciar consideră că SRL „T.B. Fruit” nu a demonstrat necesitatea explicării deciziei din 12 mai 2017 a Curții de Apel Bălți, cât timp noul concurs din 06 august 2019 nu are nicio legătură cu hotărârea judecătorească menționată. Mai ales, cert este că decizia din 12 mai 2017 a instanței de apel nu poate afecta drepturile și obligațiile născute în baza contractului de arendă din 16 august 2019. O altă interpretare a situației de fapt constatăte irevocabil ar conduce inevitabil la încălcarea principiului cu privire la libertatea contractuală și ar produce o imixtiune în afacerile private ale părților contractante.

Cu titlu de observație, intimata Asociația Producătorilor de Conserve „Speranța-Con” a invocat că, prin decizia din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, decizia Consiliului orașenesc Edineț nr.17/4 din 4 martie 2013 cu privire la crearea Parcului industrial „Edineț” a fost anulată. Așadar, în opinia acestuia, a decăzut posibilitatea de a organiza concursuri noi de selectare a rezidenților Parcului industrial „Edineț”, inclusiv de a semna contracte noi.

Instanța de recurs nu distinge niciun raport de cauzalitate între decizia din 12 mai 2017 a Curții de Apel Bălți și decizia din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, or acestea sunt două decizii adoptate în procese judiciare distincte.

În acest context, Colegiul judiciar observă că executorul judecătoresc în sarcina cui a fost pusă executarea deciziei din 12 mai 2017 a instanței de apel nu a formulat o cerere de explicare a modului de executare a acesteia. De altfel, folosirea de către instanța de apel a sintagmei „aflarea SRL „T.B. Fruit” pe teritoriul Parcului Industrial „Edineț” poartă un caracter legal” nu se referă la litigiul examinat anterior. Or, în cadrul procedurii de explicare a hotărârii judecătorești, instanța de apel nu poate da aprecieri juridice unor noi relații civile stabilite ulterior între SRL „T.B. Fruit” și SRL „Eco Garant”. Prin urmare, executarea unui act judecătoresc peste o perioadă destul de îndelungată de la data pronunțării lui presupune o obligație pentru executorul judecătoresc de a analiza atent și minuțios ansamblul circumstanțelor în cadrul procedurii de executare silită.

Totodată, nu pot fi reținute nici afirmațiile recurentului SRL „T.B. Fruit” privind pretinsa omisiune a datelor obligatorii din titlul executoriu, deoarece dezacordul recurentului referitor la circumstanțele ce țin de legalitatea eliberării titlul executoriu și conținutul lui, țin de competența instanței care a emis titlul executoriu și nu pot fi corectate la faza explicării hotărârii judecătorești în temeiul art. 251 Cod de procedură civilă.

Din această perspectivă, instanța de recurs constată temeinicia încheierii din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, și, respectiv, apreciază alegațiile

recurentului ca fiind declarative, care evidențiază caracterul lipsit de conținut al recursului și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța ierarhic inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite supra, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „T.B. Fruit” urmează a fi respins ca nefondat.

Reieșind din cele expuse, în baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „T.B. Fruit”.

Se menține încheierea din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Asociația Producătorilor de Conserve „Speranța-Con” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „T.B. Fruit”, Societății cu Răspundere Limitată „Eco - Garant”, Întreprinderii cu Capital Străin „Natur Bravo” Societate pe Acțiuni, Societății pe Acțiuni „Orhei - Vit” și Oficiul Cadastral Teritorial Edineț, cu privire la declararea nulă a contractului nr. 1 din 9 octombrie 2013 privind desfășurarea activității de antreprenariat în cadrul Parcului industrial „Edineț” și a contractului de arendă nr.2 din 10 octombrie 2013, evacuarea Societății cu Răspundere Limitată „T.B. Fruit” de pe teritoriul Parcului industrial „Edineț”, declararea nulă a procesului-verbal de recepție finală nr. 1 din 29 septembrie 2015 a obiectivului - Fabrica de producere a sucurilor concentrate din or. Edineț înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Edineț, evacuarea tuturor rezidenților Parcului industrial „Edineț” și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Galina Stratulat

Nina Vascan